

Sygn. akt III KK 553/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **M. N.** skazanego z art. 310 § 1 i 2 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 28 grudnia 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt II AKa 239/19, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 54/18

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami

prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493).

Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Z uwagi na fakt, iż w kasacji przedstawiono wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia w niezwykle lapidarny sposób, bez szczegółowej argumentacji, Sąd Najwyższy uznał, iż jest on skorelowany z treścią podniesionych zarzutów. Te zaś – co wyżej wskazano – nie mogły spowodować skorzystania z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia.

Mając powyższe na względzie, wobec uznania wniosku obrońcy za bezzasadny, orzeczono jak w sentencji.